

mæssig, maa jeg høre til dem, der hylde Minoritetens Forslag, idet det staaer klart for mig, at baade ifølge Størrelsen og Betydningen af de Interesser, som Landvæsenst. kommissionererne skulle afgjøre, og den Retsvirkning, der tillægges deres Afgjørelser, maae de nærmest betragtes som Dommere og da som saadanne udnevnes af Regjeringen. Smidertid er det min Overbeviisning, at det i de allerfleste Tilfælde vil være uden praktisk Forskjel, hvilken Vej man gaaer, idet jeg nemlig fortolker Minoritetens Forslag saaledes, at Ordene „ifølge Indstilling af vedkommende Amtsraad“ kun kan forståes saaledes, at Ministeren ikke kan gaae udenfor Indstillingen, men alene foranledige en ny Indstilling, naar han finder Anledning til at motivere sit Afslag af den allerede gjorte Indstilling. — Forsaavidt der fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. M. Hansen) er anstillet Betragtninger over, om man under den Forudsætning, at Minoritetens eller et dermed beslægtet Forslag kom frem, skulde gaae ind paa Loven, og han i den Anledning henstillede til Thinget, hvorvidt det da ikke hellere maatte finde sig besøjet til at lade det blive ved det Gamle og derved bidrage til, at den foreliggende Lov ikke kom ud, vil jeg tillade mig at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at denne Lov blandt Andet indeholder Bestemmelser om en Appellinstants fra vore Landvæsenst. kommissioner, som vi hidtil ikke have haft og som med megen Længsel og Tilfredsstillelse sees imøde af alle dem, som ere interesserede i de Forhold, hvori Landvæsenst. kommissionerne skulle dømme. Deres Virksomhed vil uden Tvivl i Fremtiden endogsaa finde Sted i langt større Udstrækning end nu paa Grund af den Lov, som nu foreligger om Tillæg til eller Forandringer i Lovgivningen om skadeligt Vands Afledning, og jeg for mit Vedkommende maatte ansee det for en stor Glæde, om ikke samtidig med denne Lov en Lov om Landvæsenst. og Overlandvæsenst. kommissioner udkom. Thi dersom dette ikke skeer, ville mangfoldige Spørgsmaal, der ville opstaae alene af denne Lovgivning, blive standsede, fordi man ikke tør betroe sig til det Apparat, som for Tiden eksisterer.

J. M. Hansen: Jeg skal blot dertil bemærke, at det, som den ærede Folkethingsmand nu anførte, netop er en af de Grunde, som maa give Anledning til Overveielse af, hvorvidt man skal gaae ind paa Loven eller ikke.

Da Ingen yderligere ønskede at yttrede sig skred man til Afstemning, hvorved

1) Mindretallets (Kleins) Forslag:

Istedetfor det indstillede Lovforslags 3 første Paragrapher sættes som § 1 følgende:

For hvert Amtsraadsdistrict tilligemed de indenfor sammes Grændser liggende Kjøbstæder, hvilke i Henseende til Landvæsenst. kommissionsager blive at henregne dertil, bestikkes af Indenrigsministeriet ifølge Indstilling af vedkommende Amtsraad et efter Districtets Udstrækning og øvrige locale Forhold nærmere fastsat Antal Landvæsenst. kommissioner. De nuværende Landvæsenst. kommissioner ophøre, forsaavidt de ikke paany bestikkes, at fungere til den 1ste Mai 1859.

forkastedes med 50 Stemmer mod 27.

2) Udvalgets § 1 (see Anhang B. Sp. 31.)

vedtoges med 59 St. mod 9.

3) Sammes § 2 (see sammesteds)

vedtoges med 64 St. mod 4.

4) Sammes § 3 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmig med 65 St.

5) Sammes § 4 (see sammesteds)

vedtoges eenstemmig med 71 St.

§§ 5—11 i Udvalgets Forslag sættes der-
 efter under Forhandling.

Ordføreren: Disse Paragrapher indeholde Forfrifter om Forhandlingsmaaden ved Landvæsenst. kommissionerne. Hovedtanken i Paragrapherne er den, at ved Commissionerne skulde benyttes den saakaldte instructoriske eller